

ἀστερωτὸν (*trifolium stellatum*) τοῦ γένους τοῦ τριφυλίου (*trifolium*) Κέρκ. 2) Τριγωνίσκος ὁ κερατιοφόρος (*trigonella corniculata*) τοῦ γένους τοῦ τριγωνίσκου (*trigonella*) Κέρκ. 3) Μηδική ἡ ἡμερος (*medicago sativa*) τοῦ γένους τῆς Μηδικῆς (*medicago*), ἡ τῶν ἀρχ. Μηδικῆ πόα, τὸ κατ' ἐξοχὴν τριφυλλίον ΠΓεννάδ. 652.

4) Ψωραλέα τὸ ἀσφάλτιον (*psoralea bituminosa*) τοῦ γένους τῆς ψωραλέας (*psoralea*), πιθανῶς τὸ τρίφυλλον τοῦ Διοσκορ. (3,113), δύσοσμον, με ράβδους λεπτὰς καὶ παραφυάδας σχοινώδεις, δημῶδες φάρμακον κατὰ τῆς δυσουρίας Αἰγίν. Συνών. *βρομοῦσα*. 5) Διάφοροι ποικιλίαι τοῦ λωτοῦ (*lotus*), λωτὸς ὁ κερατιοφόρος (*lotus corniculatus*), πιθανῶς τὸ τῶν ἀρχ. τρίφυλλον ἡ ἡμερος λωτὸς Κύθν. 6) Μελίλωτος ὁ λευκὸς (*melilotus alba*) τοῦ γένους τοῦ μελλώτου (*melilotus*) ΠΓεννάδ. 647. Πβ. ἀγριοθρούμπι, μαλλισαρό, μοσκοκερατῆς, χαμωτρίφυλλι. [**]

ἀγριοτσαπουρνέα ἡ, Πελοπν. (Σουδεν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσαπουρνέα*.

Τὸ δένδρον προύμνη ἡ ἀκανθώδης (*prumnus spinosa*) τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (*rosaceae*) τῆς οἰκογενείας τῶν ἀμυγδαλωδῶν (*amygdalaceae*). Συνών. *ἀγριοκορομηλέα* 1. [**]

ἀγριοτσάπουρνο τό, Πελοπν. (Σουδεν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσάπουρνο*.

Ὁ καρπὸς τῆς *ἀγριοτσαπουρνέας*, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοσεραμεῶνας ὁ, ἀμάρτ. ἀρκοτσεραμεῶνας Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ ἀγνώστου β' συνθετ. Κατὰ ΒΦάβην ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 119 ἐκ τοῦ ἀμαρτ. *χιμαρεῶνας* ὡς β' συνθετ.

Τόπος, ἐν ᾧ διατῶνται πολλὰ ἄγρια αἰγίδια: Ἄσμ.

Κάτω ᾗς τὲς νάκρες τῶν νακρῶν τὸν ἀρκοτσεραμεῶνα προξένεια ἐν' ποῦ τοὺς ἤρτασιν ἀπὸν τὸν Βαβυλῶνα.

ἀγριοσεράμιδον τό, ἀμάρτ. ἀρκοτσεράμιδον Κύπρ. βροτσεράμιδον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ ἀγνώστου β' συνθετ. Κατὰ ΒΦάβην, ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 119 ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *χιμαρίδι* ὡς β' συνθετ.

Τὸ ἄγριον αἰγίδιον: Ἄσμ.

Νὰ φάῃ ἄρδυν τοῦ λαοῦ, νὰ φά' ὀφτὸν περιτίδιν, νὰ φά' ἀρκοτσεράμιδον ποῦ τρών' ἀντρειωμένοι.

(ἄρδυν = ἐκλεκτὸν μέρος).

ἀγριοσεράμιον τό, ἀμάρτ. ἀρκοτσεράμιον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ἀγριοσεράμιδον, ὁ ἰδ.

ἀγριοτσέραμον τό, ἀμάρτ. ἀρκοτσεράμιον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ἀγριοσεράμιδον, ὁ ἰδ.

ἀγριοτσιγαρίδι τό, Ζάκ. ἀγριοτσιγάριδο Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσιγαρίδι*.

1) Τὸ ἐκ ποικίλων χόρτων μαγείρευμα, τὸ δριμύτερον τοῦ συνήθους διὰ τὸ πολὺ πιπέρι ἢ τὰ ἄλλα καρυκεύματα Κεφαλλ. 2) Τὸ φυτὸν ἀγριοσπανάκι, ὁ ἰδ., Ζάκ.

ἀγριοτσικουδεὰ ἡ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσικουδεὰ*.

Ἡ αὐτοφυὴς ἀγρία τερέβινθος. [**]

ἀγριοτσιμπρίκα ἡ, Μακεδ. (Νάουσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσιμπρίκα*.

Φυτὸν αὐτοφυές, εὐώδες, χρήσιμον ὡς καρύκευμα φαγητῶν.

ἀγριοτσιρόνο τό, Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσιρόνι*.

Ἰχθὺς λιμναῖος, σκαρδῖνος ὁ ἐρυθρόφθαλμος (*scardinius erythrophthalmus*) τῆς οἰκογενείας τῶν κυπρίνων (*cyprinidae*). Συνών. *πετροτσιρόνι*, *πλατίτσα*. [**]

ἀγριοτσιτσεκῆ ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοτσιτσεκῆ Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *τσιτσεκῆ*.

Πόα με κίτρινον ἄνθος.

ἀγριοτσουκνίδα ἡ, πολλαχ. ἀγριοτσουκνίδα Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγριοτσουκνίδα Εὐβ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριοτσικνούδα Πάρ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *ἀγριοτσουκνίδα*. Πβ. Περι γέρ. 119 (ἐκδ. Wagner σ. 109) «τίς ἦτον ποῦ τὴν ἔσμιξε τὴν ἀγριοτσουκνίδα;»

1) Τὸ δένδρον γαῦρος ὁ βετουλοειδής (*carpinus betulus*) τοῦ γένους τοῦ γαύρου, τῆς τάξεως τῶν κυπελλοφόρων (*cupuliferae*), ὅμοιον πρὸς τὴν δρὺν πολλαχ. Πβ. ΘΧελδράιχ 87 καὶ ΠΓεννάδ. 220. 2) Τὸ φυτὸν κνίδη ἡ καυστηρά (*urtica urens*) τῆς τάξεως τῶν κνιδωδῶν (*urticaceae*) Πάρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Παροιμ. Ὅποιος σὲ μυριστῇ γὰ βασιλικὸ σὲ βρῖσκει ἀγριοτσικνούδα (ἐπὶ τοῦ φαινομένου μὲν ἀγαθοῦ, ὄντος δὲ πονηροῦ) Πάρ. [**]

ἀγριούτσικα ἐπιρρ. Κῶς κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀγριούτσικος*.

Ἀγρίως πως, ὀλίγον ἀγρίως: Μὲ κοίταξε ἀγριούτσικα.

ἀγριούτσικος ἐπίθ. σύνθηθ.

Ἵποκορ. τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦτσικος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ.

Ὁ ὑπό τι ἄγριος, ὁ ὀλίγον ἄγριος: Ἀγριούτσικος εἶναι σήμερα ὁ καιρὸς.

ἀγριόφαγρος ὁ, Λεξ. Περίδ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *ἀγριόφαγρος*.

Ὁ ἰχθὺς σπάρους ὁ χρυσοειδής (*sparus auratus*). Συνών. *χερυσόψαρο*. [**]

ἀγριοφακῆ ἡ, Κάρπ. Πελοπν. (Λακων.) ἀρκοφακῆ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄγριος* καὶ τοῦ οὐσ. *φακῆ*.

Τὸ φυτὸν λάθυρος ὁ ἐρέβινθος (*lathyrus cicera*) τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (*leguminosae*) ἐνθ' ἀν.: Παροιμ. *Κ' οἱ ἀγριοφακὲς χόρτα* (ἐπὶ ἀνθρώπου εὐτελοῦς ἐπαιρομένου. Πβ. ἀρχ. «καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις») Κάρπ. Συνών. *ἀφάκη*. [**]

